

« *La peur. Elle viendra un jour pour te bloquer le cœur.* »
(*La Peur – Johnny Hallyday*)

De discussies verharden, het aantal klachten over islamofobie schiet de hoogte in, op sociale media worden de reacties steeds radicaler en de eerste aanvraag voor een anti-islambetoging is binnen. Waarvoor analisten vreesden na de aanslagen op *Charlie Hebdo* hebben we door de carrousel aan gebeurtenissen niet kunnen vermijden, ondanks talloze pogingen uit brede hoek. Diverse media, academici en politici hebben inderdaad geprobeerd om een distinctie te maken tussen radicale extremisten en onze islamitische medeburgers. Maar de angst is niettemin in het land. Angst voor de ander, en dat werkt in beide richtingen.

Ik ken talentvolle, jonge moslims die erover denken om België te verlaten. Zij die een voorbeeldfunctie zouden kunnen uitoefenen, overwegen om hun intellectueel kapitaal elders in te zetten

Binnen onze eigen moslimgemeenschap overheerst immers een angstgevoel dat nog verder reikt dan de bezorgdheid over persoonlijke veiligheid. Zij maken zich zorgen over hun toekomst in dit land en over de vooruitzichten van hun kinderen. De gebeurtenissen van de afgelopen dagen zetten een fundamenteel wantrouwen aan hun adres in gang, waarmee ze dag op dag geconfronteerd worden en dat in hun land, het enige land dat ze als burger kennen. Ik ken talentvolle, jonge moslims die erover denken om België te verlaten. Zij die een voorbeeldfunctie zouden kunnen uitoefenen, overwegen om hun intellectueel kapitaal elders in te zetten, telkens met immense pijn in het hart. Hun ouders en grootouders hadden immers hun hoop gevestigd op België; het land dat tenslotte reeds in 1974 de islamitische godsdienst officieel erkende.

Een heleboel mensen leggen de schuld bij zichzelf. “Wij dragen niet genoeg de positieve boodschap van de islam uit”, “we moeten nog duidelijker de hand uitsteken naar onze niet-islamitische omgeving, want onbekend maakt onbemind”. Op sociale media kan je bijgevolg een schat aan prachtige initiatieven vinden waarbij moskeeën gratis boeken over islam aanbieden of hun deuren wagenwijd open zetten voor mensen met vragen. Verschillende Belgische moslimgeleerden – want ja, die zijn er zeker wel – gebruiken hun eigen webpagina om eerst en vooral nog maar ‘ns te veroordelen wat extremisten in naam van hun religie uitsteken en om vervolgens misverstanden over de islam de wereld uit te helpen.

Er zijn ook heel wat moslims die zich afzijdig willen houden van de mediaheisa, omdat zij zich niet aangesproken voelen door wat enkelingen aan schade aanrichten in Parijs, net zomin als dat dergelijke extremisten het idee hebben dat ze deze brede waaier aan mensen vertegenwoordigen. **Bij heel veel Belgische moslims heerst een zekere moeheid en afstandelijkheid naar de actualiteit toe.** Maar willens nillens worden ze telkens geconfronteerd met de realiteit: ofwel omdat hun kinderen wenend van school terugkomen omdat sommige leerkrachten hen hebben geïnterpelleerd met: “Jullie, moslims, waarom respecteren jullie de vrijheid van mening niet?”. Ofwel omdat ze bespuwd worden op de metro, beledigd worden op de bus, of afgewimpeld in de winkel. De angst voor represailles zit er dik in.

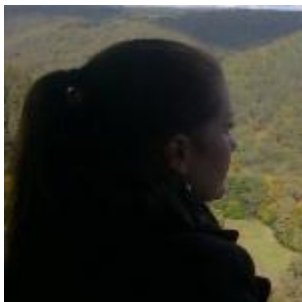
Hun kinderen zijn onder de invloed geraakt van op gangster-rap lijkende straatrekruteerders of jihadi's, die hen vanuit Syrië aansporen om ginds hun plaats in het paradijs te gaan verdienen. Sommigen vinden dat het meest aanlokkelijke aanbod dat hen tot nu toe al gedaan werd

Dan zijn er ook nog de dapperen die de discussie aangaan via diverse kanalen, hoewel ze soms minder media-aandacht krijgen dan ze hopen te bereiken. Zij die er in het heetst van de strijd op wijzen dat het fenomeen van radicale jongeren niet van één dag is. Dat repressie enkel de symptomen bestrijdt, maar de oorzaken van de malaise ongemoeid laat. De keuze die deze jongeren maken indien ze vertrekken is immers een gedeelde

verantwoordelijkheid waarin tal van factoren meespelen; er zou inderdaad nog meer ingezet moeten worden door moskeeën op de kritieke leeftijd van 12-18 jaar, maar zonder extra ondersteuning kan je weinig meer van hen verwachten. Heel veel cruciale gebedcentra draaien volledig op eigen middelen en wachten nog altijd op erkenning. Quasi heel hun staf werkt op vrijwillige basis, *fisabilillah*. **Desondanks wordt er volop nagedacht over hoe men jongeren kan aanspreken.** Er worden ideeën uitgewerkt omtrent sociale media en websites die gericht zijn op deze leeftijdsgroep, of er worden contactmomenten georganiseerd waarbij jongeren hun vragen aan Belgische islamleerkrachten met de juiste kwalificaties kwijt kunnen.

Anderzijds wordt heel duidelijk aangegeven dat moskeeën maar kunnen doen wat ze doen. Er zijn meer structurele problemen die eveneens aangepakt moeten worden, en waarbij moslims hun vertrouwen leggen bij de door hen gekozen politici. Sociale problematieken die in hun ogen iedereen kent, maar niemand meer wilt horen. En ten slotte zijn er de doodsbangе ouders wiens pubers beter met internet om kunnen dan zichzelf. Er zijn slechts een paar plaatsen waar deze mensen terecht kunnen voor raad, waardoor de vraag rijst of we daar niet meer voor zouden kunnen doen. Ouders leggen de schuld bij zichzelf hoewel hen vaak geen enkele blaam treft. **Hun kinderen zijn onder de invloed geraakt van op gangster-rap-lijkende straatrekruteerders of jihadi's, die hen vanuit Syrië aansporen om ginds hun plaats in het paradijs te gaan verdienen.** Heel veel jongeren kunnen dergelijke oproepen plaatsen en laten gezond verstand overheersen. Maar sommigen vinden dat het meest aanlokkelijke aanbod dat hen tot nu toe al gedaan werd. Dat is een trieste evolutie.

Dus als de angst komt te overheersen op sommige momenten, laat het dan vooral tegen een gezamenlijke vijand zijn. Eén die we al meerdere malen hebben verslagen en die ons ook nu niet klein mag krijgen.

*Mieke Groeninck is doctoraatsstudent Antropologie aan de KULeuven.
Ze werkt rond de rol van islamitische kennis bij Belgische moslims.*

<http://check-point.be/editorial/opinie/ook-de-belgische-moslims-zijn-bang-mieke-groeninck/>